

[Bundgaard Nielsen]

I venstre betragter vi familien og hjemmet som en kernebestanddel i vort samfund og som det enkelte menneskes udgangspunkt i tilværelsen. Det er derfor her, vi skal sætte ind. Fra samfundets side kan man forsøge at fremme folks muligheder for og lyst til at passe deres børn hjemme ved f. eks. at give større børnetilskud til de mindste børn, samtidig med at man sætter forældrebetalingen op i børneinstitutionerne.

Man kan også forbedre barselorlovsordningerne. Arbejdsmarkedets parter kan vedtage en opblødning af 40 timers ugen, så den enkelte i højere grad får mulighed for at aftale sin arbejdstid med arbejdsgiveren, altså en slags deltidsarbejde eller flekstid.

I venstre er vi helt klar over, at vi ikke kan undvære institutionerne, men vi er overbevist om, at vi bør arbejde for en mentalitetsændring, så hjemmet igen får en mere central placering i vort samfund.

Virkningerne i folkeskolen vil vise sig på lang sigt, men vi tror desværre ikke, vi kan klare problemerne på anden måde. Til gengæld vil vi måske også få løst eller i det mindste reduceret en række andre problemer omkring ungdommen, problemer som vold, narkotika og andre kriminelle foreteelser.

Hvad gør vi så her og nu med de elever, der ikke kan og vil tilpasse sig systemet? De regler, der findes i det eksisterende cirkulære om ro og orden, giver kun i nogen grad muligheder for indgriben over for disse elever. Overflytninger til anden klasse eller skole er jo blot at give sorteper videre til andre lærere og elever og løser kun sjældent problemerne. Situationen kører som regel videre, indtil den er så vanskelig og alvorlig, at eleven må fjernes fra skolen og anbringes på observations-skole eller anden institution.

Der mangler realistiske muligheder, der på samme tid sikrer, at klassen som helhed ikke lider skade, og yder hjælp til den urolige eller umulige elev. Et godt skole-forældre-samarbejde er her af afgørende betydning. Men også dygtige lærere, varierede og engagerende undervisningsformer og undervisningsmidler, støttelærerordninger og små hold er faktorer, der uden tvivl vil virke i den rigtige retning.

Det må nok indrømmes, at ønsket om ikke at skade helheden fortsat vil kræve en udbygning af mulighederne for at give visse elever undervisning andre steder end i nor-

male klasser i folkeskolen, og at dette alligevel ikke i alle tilfælde er en hjælp til disse elever.

Venstre har taget eller tager i den nærmeste fremtid en række initiativer her i folketinget, der alle vil have en positiv virkning på disse forhold.

Et forslag vil gå ud på, at man skal fremme mulighederne for deltidsbeskæftigelse, sådan at arbejdstager og arbejdsgiver uden andres indblanding kan aftale ordninger.

Også venstres politik for de 16-19-åriges uddannelse indeholder elementer, der vil have en positiv indvirkning på folkeskolens forhold. Den allerede givne mulighed for skoletrætte elever for at erstatte skolegangen med erhvervsarbejde bør udnyttes noget mere.

Vi ønsker, at der bl. a. af hensyn til disse elever søges etableret nye veje til en række uddannelser, således at eleverne kan starte med en relevant forpraktik i nogle år og derefter, hvis de føler sig motiverede til det, gå i gang med den teoretiske del af en uddannelse.

Man kan fristes til den tanke, at børnenes mentale velfærd er omvendt proportional med forældrenes ønske om materiel velfærd. Slet så firkantet er det vel ikke, heldigvis, men det er en kendsgerning, at mange af de problemer, der opstår omkring barnet, ikke kan klares ad økonomisk vej. Derimod kunne problemerne måske ofte have været undgået, hvis forældrene havde givet afkald på en del af velfærden og i stedet givet barnet et trygt og kærligt hjem, selv om jeg godt ved, at det ene ikke behøver at udelukke det andet.

Karen Højte Jensen (KF):

Avisernes overskrifter omkring folkeskolen er i et vist omfang præget af vold i skolen, mobning og hærværk. Selv om der ikke ud fra enkelttilfælde kan generaliseres, må vi nok sige, at forholdene i skolen må mane til eftertanke. Det må mane til eftertanke, at så mange skolefolk og forældre beskæftiger sig med de meget store problemer, som møder skolens hverdag, og mange lærere føler sig åndeligt set trængt op i en krog og har til en vis grad givet op over for problemerne, bl. a. fordi det er vanskeligt at se, hvordan problemerne kan løses.